

ඡ්-8 නායකයෝ ලෝක අර්ථවාදය පිළිබඳ ඒකගත්වකට පැමිතිමට අසමත්වෙති

G 8 leaders fail to reach agreement on global crisis

ස්ටොන් ස්ටේන්බර්ග් විසිනි

2009 ජූලි 11

ප්‍රධාන කාර්මික රටවල ඡ්-8 කන්ඩායමේ නායකයෝ මේ වසරේ සමුළුව අවසානයේ සිය ජායාරුප හමුවට පෙළගැසී සිටිමින්, ඉතාලියේ අක්විලා නගරයේ දී පැවති තමන්ගේ සාකච්ඡා පිළිබඳව ඉතා හොඳ මුහුනක් පෙන්වීමේ උත්සාහයක යෙදී සිටියහ.

එක්සත් ජනපද ජනාධිපති බරක් ඔබාමා පාරිසරික ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව එතිහාසික එකගත්වයක් ගැන කඩා කළ අතර ජර්මන් වාන්ස්ලර් ඇන්ජ්ලා මර්කේල් සමුළුවේ දී “සැලකිය යුතු ප්‍රගතියක්” අත් කර ගත් බව ප්‍රකාශ කළාය. ඇත්ත වගයෙන්ම පසුගිය තෙදින තුළ තිවේදනය කළ තීන්දු බොහෝමයක් හිස් හා එක පැත්තකට හෝ බර නොවූ ඒවා විය. පොදුවේ ගත් කළ එමගින් සලකුනු කළේ ප්‍රත්වයෙන් පැවති ඡ්-8 සමුළුවල දී එකගත්වයකට පැමිති එහෙත් ක්‍රියාවට නොනැගුනු ආස්ථානයන්ගෙන් පවා පසුබැසීමකි.

දේශගුණික වෙනස්කම්

සමුළුව තුළ දී හරිතාගාර වායු සීමා කිරීම මත එකාබද්ධ තීන්දුවකට පැමිතිමට ගත් උත්සාහය, සංවර්ධන කාර්මික රටවල්, විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජනපදය, දේශගුණික ඉලක්ක තම ආර්ථිකයන්ගේ වර්ධනය අඩාල කිරීම සඳහා යොදාගත්තා බව කියා සිටිමින් ඉන්දියාව, වීනය හා මුසිලය වැනි නැග්‍රී එන ආර්ථිකයන් විසින්, වලක්වනු ලැබේ ය. අක්විලා හි ඡ්-8 සාකච්ඡාවන්ගේ දෙවන දිනයට සහභාගී වන ලෙස එම රටවල් තුනේම නියෝජිතයන්ට ඇරුපුම් කර තිබුණි.

2050 වන විට හරිතාගාර වායු විමෝශනය සියයට 80 කින් කපා හැරීමට සමුළුව හමුවේ ඉදිරිපත්වූ ආරම්භක යෝජනාව, තිවේදනය කර පැය කිහිපයක් තුළ වැළඳී ගියේය. යෝජනාව “අහිලාෂවත්” බව කැනුණාව කියා සිටි අතර එයට ඉලක්කය කරා ලගාවය නොහැකි බව රැසියාව කියා සිටියේය.

එකාරනයේ දී සමුළුව 2050 වන විට හරිතාගාර වායු විමෝශනය අඩකින් පහත දැමීමට එකග වුව ද, එහි අවසන් යෝජනාව විස්තරාත්මක නොවීම කැපී පෙනෙයි. අඩු කිරීමට යොදා ගත්තේ කුමන සඳහන් වර්ෂය ද යන්නේ දී එය අපැහැදිලිය. ආරම්භක ලක්ෂ්‍යය

සාමාන්‍යයෙන් යොදා ගත්තා පාදක රේඛාව වන 1990 ට පසුව නම්, විමෝශනය ඉහළ යාමට පටන් ගත්තේ එම වසරේ පටන් යයි බොහෝ රටවල් සලකන තතු හමුවේ ඉලක්කය අප්‍රතින් කරන කපාහැරීම් වැඩියෙන් අන්තර්ගත කර ගතී. නවතම එකගත්වය, 2020 වන විට CO₂ විමෝශනය සියයට 20 කින් අඩුකිරීමට යෝජනා කළ, 2007 මාර්තු යුරෝප්‍රීය සංගමයේ ඉලක්කයටත් වඩා බොහෝ පහතට වැටුනි.

ඡ්-8 නායකයෝ, දේශගුණික ඉලක්ක සඳහා මුදල් සම්පාදනය කරන්නේ කෙසේද යන්න පෙන්සිල්වේනියාවේ පිටිස්බැර්හි සැප්තැම්බර් මාසයේ දී පවැත්වීමට සැලසුම් කර ඇති ඡ්-20 සමුළුව තෙක් තීරනය නොකිරීමට ද එකගත්වහ.

දේශගුණික විපරියාස පිළිබඳව සඳහන් කරමින් එක්සත් ජාතින්ගේ මහ ලේකම් බාන් කි මූන් ප්‍රගතිය සඳහා “හොඳම අවස්ථාව” ඡ්-8 විසින් අහිමි කර ගෙන ඇතැයි පැමිනිලි කළේය.

කෘෂිකාර්මික ආධාර

සමුළුව අවසානයේ සාර්ථකත්වය පිළිබඳ කඩා වළින් බොහෝමයක් මාධ්‍යගත වූයේ උන සංවර්ධන ජාතින්ට කෘෂිකාර්මික ආධාර වගයෙන් ඉදිරි තෙවසර සඳහා බොලර් බිලියන 20 ක් සැපයෙන අරමුදලක් පිහිටුවීමයි. ආරම්භක සමුළු ප්‍රකාශනය සඳහන් කළේ ඇතුළත් වන මුදල බොලර් බිලියන 15 ක් වන බව සි. අවසානයේ දී දුරි ජාතින්ට හා මහාද්වීපයන්ට, විශේෂයෙන්ම අප්‍රිකාවේ, ආධාර කිරීමට සමුළු සාමාජිකයින් අනිලේක බිලියන 5 ක් සඳහා එකගත්වය පලකිරීම, සැලකිය යුතු ප්‍රගතියකි.

බිලියන 20 ක මුදල උන සංවර්ධන ජාතින්ගේ දුෂ්පත් කම තුරන් කිරීම සඳහා කිසි සේත් ම සැහෙන්නේ නැතු. සමුළුවට සතියකට පෙර නිකුත් කළ ලුත්‍යාන්‍යයේ වැරිටි ඇක්ෂන් එඩ් සංවිධානයේ වාර්තාවක සඳහන් වූයේ ලෝකයේ මිනිසුන්ගෙන් එක් බිලියනයක් සාගතයට ගොදුරු වන බවයි. ඡ්-8 සමුළුවේ තීරන වලට “සංවර්ධනය වන රටවල ජීවිතය හා මරනය අතර වෙනස ඇත්ත වගයෙන්ම තීරනය කළ හැකි වනු ඇත.” යනුවෙන් එය ප්‍රකාශ කළේය.

ගෝලීය ආර්ථික අරුධුදය දුබල ම හා මායිමේ ම ඇති ආර්ථිකයන් කෙරෙහි සුවිශේෂව කුරිරු බලපැලක් ඇති කර තිබෙන තතු හමුවේ, ඉතාලියේ දි නිවේදනය කළ නාමික මුදල් ප්‍රමානය, මිලියන සිය ගනනක් වන මෙම මිනිසුන් තව තවත් දුරි හා වයට හා සාගතයට ඇද දැමීම සහතික කරනු ඇත. අප්‍රිකාවේ හා ආසියාවේ වැඩි කොටසක් ප්‍රාග්ධනය නොමැතිකමේ පිපාසයෙන් පෙලදදී හා රීතියා තෙවත් ලෝකයේ රටවල නිර්යාත වෙළඳපොලවල් මිරිකි යද්දී පවා ප්‍රාග්ධනයේ ඒකාධිකාරය පවත්වාගෙන යන අධිරාජුවාදී බලවත්තන් සිය බැංකු පද්ධතින්ට ඇප දීම අරමුණු කරගෙන වැඩි කරති.

තව දී, එක්සත් ජනපදය පොරොන්දු වී ඇති බිලියන 3.5 සෞච්ච්වල ද ඇතුළුව යොදවන බිලියන 20, කළකට පෙර පොරොන්දු වී එහෙන් මෙතෙක් නොගෙවා ඇති මුදල් ද නැතහොත් අලුතෙන්ම යොදවන මුදල් ද යන වග කාමිකාර්මික ආධාර වාර්තාව පැහැදිලි නොකරයි. 2005 වසරේ ද ස්කොලින්තයේ ග්ලෙනිගල්ස්හි පවත්වන්නට යෙදුනු ජ්-8 නායක සමුළුවේ ද 2010 වසර වන විට උගාන සංවර්ධන රටවල් සඳහා බිලියන 50 කට නොඩු මුදලක් පොරොන්දු විය. ආර්ථික සහයෝගීතාවය හා සංවර්ධනය සඳහා වූ සංවිධානයට (මිරසීඩී) අනුව මෙම ඉලක්කයෙන් සපුරා ඇත්තේ තුනෙන් එකක් පමණි.

මූල්‍ය හා ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති

ආර්ථික අරුධුදය පොරබද්ධන්නේ කෙසේ ද යන්න පිලිබඳව සංයුත්ත එකගත්වයකට පැමිනීමට ද ජ්-8 නායකයන් අසමත් වී තිබේ. අරුධුදය මගින් මතුකර තිබෙන අන්තරායන් පිළිගන්නා අතර ම සමුළුව 09

දින නිකත් කළ වාර්තාවකින් කියා ඇත්තේ “තත්ත්වය අවිනිශ්චිතව පවත්නා අතර ආර්ථික හා මූල්‍ය ස්ථාවරත්වයට සැලකිය යුතු අවදානම දැරීමට සිදුව තිබෙන” බවයි.

කෙසේ වෙතත් අරුධුදයට මුහුත දෙන්නේ කෙසේ ද යන්න පිලිබඳව ජ්-8 දැඩි ලෙස බෙදී සිටිති. එක්සත් ජනපදය හා බ්‍රිතාන්‍යය, බැංකු හා ව්‍යාපාරික ක්ෂේත්‍රයට අතිරේකව මහා පරිමානයෙන් ප්‍රාග්ධනය එන්නත් කළ යුතු යයි කියා සිටින අතර ජර්මනියේ නායකත්වයෙන් යුත් යුරෝපීය රටවල් ගනනාවක් ආන්ත්‍රික අයවැය හිගයන් ඉහළ යාමේ අවදානම හා උද්ධමනයේ තර්ජනය මතුකරමින් තවත් උත්තේජක වැඩි සටහන්වලට විරුද්ධ වෙති. කාර්මික නිර්යාතයන් මත යැපෙන ආර්ථිකයක් සහිත ජර්මනිය, එක්සත් ජනපද ගෙවුම් ගේෂය ඉහළ නැග, යුරෝපාවට සමාන්‍යාතිකව බොලරයේ අගය තව දුරටත් පිරිහි යාම මගින්, එක්සත් ජනපදය හා අනෙකුත් ප්‍රධාන වෙළඳපොලවැනි ජර්මන් අපනයනවල තරගකාරිත්වය නැතිව යාමේ අවදානම ගැන විශේෂයෙන් කනස්සල්ලට පත්ව සිටියි.

අරුධුදයට ප්‍රතිච්චාව දැක්විය හැකි සම්බන්ධිකරනය කළ ප්‍රතිපත්තියකට එලූම්මට ද ජ්-8 නායකයේ අසමත් වූහ. ස්වාධීන ආන්ත්‍රික විසඳුම් අනුගමනය කිරීමේ දී එකිනෙකා සමග සම්පූර්ණ කළයුතු යයි ඉල්ලා සිටිමට වැඩි යමක් ඔවුන්ට කළ නොහැකි විය. එකාබද්ධ ප්‍රකාශනය “ආර්ථික කොන්දේසි හා රාජ්‍ය මූල්‍ය මත රඳ පවත්නා අවසන් ක්‍රියාමාරුග, විවිධාකාර වනු” ඇතැයි සඳහන් කරමින් එකාබද්ධ ප්‍රකාශනය එකගත්වයේ නොසැහෙන කම පිළිගෙන තිබේ.